

21. 11. 2002

ID: 19933

Oznámení o svolání valné hromady společnosti

Oznámení o svolání valné hromady společnosti v Obchodním věstníku obecně vhodným způsobem uveřejnění není; může jím být pouze za předpokladu, že složení akcionářů konkrétní společnost je takové, že Obchodní věstník je pro všechny běžně dostupným periodikem.

Oznámení o svolání valné hromady společnosti v Obchodním věstníku obecně vhodným způsobem uveřejnění není; může jím být pouze za předpokladu, že složení akcionářů konkrétní společnost je takové, že Obchodní věstník je pro všechny běžně dostupným periodikem.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 131/2002, ze dne 20.8.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele A. H., o neplatnost usnesení valné hromady K. Ch. nad C., a.s., vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 33 Cm 218/2000, o dovolání navrhovatele proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 14. listopadu 2001, čj. 7 Cmo 372/2001-175 tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 14. listopadu 2001, čj. 7 Cmo 372/2001-175 a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. března 2001, čj. 33 Cm 218/2000 - 144, zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem potvrdil odvolací soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 3. 2001, čj. 33 Cm 218/2000 - 144, kterým tento soud zamítl návrh na vyslovení neplatnosti všech usnesení valné hromady K. Ch. n. C., a.s. (dále jen „společnost“), konané dne 4.5.2000. Návrhu na připuštění dovolání odvolací soud nevyhověl.

V odůvodnění svého rozsudku odvolací soud uvedl, že podle ustanovení § 184 odst. 4 obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“) je představenstvo povinno uveřejnit pozvánku na valnou hromadu nebo oznámení o jejím svolání způsobem určeným zákonem a stanovami. U společnosti s akciemi na jméno uveřejňuje představenstvo pozvánku tak, že ji zašle všem akcionářům na adresu sídla nebo bydliště uvedenou v seznamu akcionářů, nejméně 30 dní před konáním valné hromady. U společnosti s akciemi na majitele uveřejňuje představenstvo v této lhůtě oznámení o konání valné hromady vhodným způsobem určeným stanovami, jinak nejméně ve dvou celostátně distribuovaných denících.

Podle stanov společnosti mělo být oznámení o konání valné hromady uveřejněno v Obchodním věstníku nebo v jiné celostátně distribuované periodické tiskovině. V daném případě společnost nechala oznámení uveřejnit v Obchodním věstníku.

Společností použitý způsob publikace oznámení o konání valné hromady nebyl protiprávní, neodporoval ustanovení § 184 odst. 4 obch. zák. Jeho vhodnost byla jistě na úrovni vhodnosti zákonného způsobu publikace oznámení. Obchodní věstník je týdeník a je rozšiřován (podle údajů v tiráži tiskoviny) několika společnostmi, mimo jiné společnostmi holdingu PNS, a.s. a Českou poštou, s.p. a prodáván na území celé republiky. Pro akcionáře je jistě snazší jednou týdně nahlédnout do Obchodního věstníku, než denně nahlížet do několika deníků. Je to příznivější i cenově. Obchodní věstník přijde týdně na 40,- Kč, deníky (5 titulů) přijdou týdně zhruba na 240,- Kč. První způsob je pro akcionáře několikrát levnější i v případě, že by si nechal Obchodní věstník zasílat. Z uvedeného vyplývá, že společností použitý způsob publikace oznámení o konání valné hromady je pro akcionáře méně časově i finančně náročný, než zákonný způsob. Protože nejde o způsob méně vhodný než zákonný, nejde o způsob, jež by odporoval zákonu.

Podle odvolacího soudu není důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ani výhrada navrhovatele, že účetní závěrka na rok 1999 nemohla být platně schválena, neboť nebyla v kompletní podobě k dispozici na valné hromadě (chyběla příloha).

K této námitce vzal soud prvního stupně za prokázané, že oznámení o konání valné hromady bylo uveřejněno včetně jejího programu, „způsobu prezenze a prezentace akcionářů s určením rozhodného dne, hlavními údaji roční účetní závěrky roku 1999 a upozorněním, že úplná roční účetní závěrka je pro akcionáře k nahlédnutí v sídle společnosti od 23.3.2000, v Obchodním věstníku č. 13/2000.“ Valné hromady se zúčastnili akcionáři držící akcie na majitele představující 61,8 % podíl na základním jmění. Usnesení o schválení účetní závěrky bylo schváleno 90,5 % přítomných akcionářů, proti hlasovalo 6,7 % akcionářů a zdrželo se 2,8 % akcionářů.

Druhý tvrzený důvod neplatnosti usnesení valné hromady neshledal odvolací soud důvodným, neboť navrhovatel před valnou hromadou možnost nahlédnout do účetní závěrky nevyužil, žádné věcné dotazy ani přednesy neměl, omezil se pouze na prezentaci předem připraveného formálního protestu. Svým vystoupením však ostatní akcionáře „o své pravdě“ nepřesvědčil a účetní závěrka byla schválena.

Soud prvního stupně zjištění či skutkový závěr o tom, že na napadané valné hromadě nebyla k dispozici kompletní účetní závěrka, neučinil, přičemž proti skutkovým závěrům soudu prvního stupně navrhovatel nic nenamítal a další dokazování nenavrhoval.

Pro připuštění dovolání neshledal dovolací soud důvody.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal navrhovatel v otevřené lhůtě dovolání. Co do jeho přípustnosti odkázal na ustanovení § 239 odst. 2, co do důvodů na ustanovení § 241 odst. 3 písm. b), c) a d) občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“).

V dovolání namítá, že rozhodnutí odvolacího soudu je v rozporu s publikovanou judikaturou Nejvyššího soudu, konkrétně s usnesením ze dne 24.9.2001, sp. zn. 29 Odo 88/2001. Dovolatel tvrdí, že nepovažuje v souladu se shora uvedeným usnesením Nejvyššího soudu svolání valné hromady způsobem určeným stanovami za vhodný způsob svolání a používá argumentaci uvedenou v tomto

usnesení. Uvádí též, že podle stanov společnosti mělo být oznámení o svolání valné hromady uveřejněno v Obchodním věstníku nebo v jedné celostátně distribuované periodické tiskovině. Stanovy tedy neposkytují ani nejmenší vodítko, která tiskovina bude použita. Uvedené ustanovení stanov je tedy v tom směru neplatné pro svou neurčitost.

Závažné právní následky nezákonného postupu společnosti spatřuje dovolatel v tom, že z hlediska posouzení účasti akcionářů na napadané valné hromadě lze učinit závěr, že z účasti byli vyřazeni právě menšinoví akcionáři. Valné hromady se účastnil akcionář s 56 % podílem na základním jmění, jehož hlasy představovaly 90,5 % přítomných hlasů a několik drobných akcionářů. Hledisko závažných právních následků však soudy obou stupňů neposuzovaly.

Dále pak dovolatel namítá, že akcionářům byly rozdány pouze výroční zprávy společnosti, kde úplně chyběla příloha a rozvaha a výkaz zisků a ztrát byly uvedeny pouze ve zkrácené formě.

Dovolatel tvrdí, že když před valnou hromadou navštívil společnost, byla mu poskytnuta rovněž pouze výroční zpráva a ani během valné hromady nebyl jiný materiál k dispozici. Tyto skutečnosti dovolatel prokázal zápisem z valné hromady a rovněž svědeckými výpověďmi dalších akcionářů, oba soudy však k těmto důkazům nepřihlédly. Jejich rozhodnutí tedy vychází skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Dovolatel rovněž uvádí, že jediný akcionář, který hlasoval pro schválení účetní závěrky, byl majoritní akcionář. Tvrzení společnosti, že na valné hromadě byla k dispozici kompletní účetní závěrka, o kterou však nikdo z akcionářů neprojevil zájem, považuje dovolatel za zcela nevěrohodné.

Závěry odvolacího soudu o tom, že neunesl důkazní břemeno jsou podle názoru dovolatele nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, když na jednom místě odůvodnění se uvádí, že v odvolání vytkl návrhovatel soudu prvního stupně, že se vůbec nezabýval skutečností, která byla prokázána, totiž absencí návrhu roční účetní závěrky na valné hromadě a o dva odstavce dál v rozporu s vlastním zjištěním uzavírá, že odvolatel proti skutkovým závěrům soudu prvního stupně nic nenamítal a nenavrhoval další dokazování. Z toho vyplývá, že je řízení postiženo jinou vadou ve smyslu ustanovení § 241 odst. 3 písm. b) o. s. ř.

Společnost ve vyjádření k dovolání uvedla, že zvolený způsob uveřejnění oznámení o konání valné hromady nepovažuje za nezákonný. Dovolatel v průběhu valné hromady nenavrhoval změnu stanov společnosti pokud jde o způsob svolání valné hromady, a to přesto, že změna stanov byla jedním z bodů programu. Ohledně nedostatků účetní závěrky zopakovala vysvětlení uplatněné v odvolacím řízení. Společnost dále uvedla, že žalobce vedl s podepsanými členy představenstva „několikerá jednání, z nichž vyplynulo, že jeho cílem (když jedná v písemně uzavřené shodě s několika dalšími akcionáři), je tímto způsobem prosadit odkoupení drženého akcionářského podílu majoritním akcionářem, či přinutit majoritního akcionáře k prodeji svého podílu.“ Společnost navrhuje zamítnutí dovolání.

Podle části dvanácté, hlavy první, bodu 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů, se projednají a rozhodnou

podle dosavadních právních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1.1.2001).

Podle části dvanácté, hlavy první, bodu 13. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, pro řízení ve věcech obchodního rejstříku a pro řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob zahájená na návrh, který byl podán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v prvním stupni použijí dosavadní právní předpisy.

Dovolání je přípustné podle § 239 odst. 2 o. s. ř. Vzhledem k datu konání valné hromady posuzoval Nejvyšší soud věc podle obchodního zákoníku ve znění platném před 1.1.2001.

Předpokladem přípustnosti dovolání podle § 239 odst. 2 o. s. ř. je závěr dovolacího soudu, že rozhodnutí odvolacího soudu nebo některá v něm řešená právní otázka, mají po právní stránce zásadní význam. Přitom otázku, zda dovoláním napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, řeší dovolací soud jako otázku předběžnou. Teprve kladným závěrem dovolacího soudu se stává dovolání přípustným.

O rozhodnutí odvolacího soudu, které má po právní stránce zásadní význam se jedná, jestliže je v rozhodnutí řešena právní otázka významná nejen pro rozhodnutí v projednávané věci. Přitom musí jít o otázku, která dosud není řešena v rozhodovací praxi vyšších soudů (anebo v ní není řešena jednotně) a která není řešena ani v rozhodnutí nižšího soudu publikovaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ani ve stanovisku Nejvyššího soudu, popřípadě o případ, kdy napadené rozhodnutí řeší určitou právní otázku v rozporu s publikovanou judikaturou. Za otázku zásadního právního významu nelze považovat takovou otázku, která byla v napadeném rozhodnutí řešena v souladu s ustálenou soudní praxí.

Mimo předpokladu včasného návrhu na vyslovení přípustnosti dovolání (který byl v dané věci naplněn) může být dovolání ve smyslu citovaného ustanovení přípustné jen tehdy, jde-li o řešení právní otázky (jiné otázky, zejména posouzení správnosti nebo úplnosti skutkových zjištění, přípustnost neumožňují) a jde-li zároveň o právní otázku zásadního významu.

Zásadní právní význam dovolací soud shledává (a potud má dovolání za přípustné) především v řešení otázky, zda je oznámení o svolání valné hromady v Obchodním věstníku vhodným způsobem uveřejnění ve smyslu ustanovení § 184 odst. 4 obch. zák. Tuto otázku již Nejvyšší soud vyřešil v dovolatelem odkazovaném usnesení ze dne 24.9.2001, sp. zn. 29 Odo 88/2001, uveřejněném v časopisu Právní rozhledy č. 2/2002, s. 95, když uzavřel, že uveřejnění oznámení v Obchodním věstníku obecně vhodným způsobem uveřejnění není; může jím být pouze za předpokladu, že složení akcionářů konkrétní společnost je takové, že Obchodní věstník je pro všechny běžně dostupným periodikem. Na tomto svém závěru nemá dovolací soud důvodu ničeho měnit.

Pro úplnost je ještě třeba uvést, že závěr odvolacího soudu o tom, že způsob uveřejnění upravený ve stanovách společnosti je z hlediska vynaložení námahy a nákladů pro akcionáře výhodnější, než způsob zákonný, je nesprávný. Odvolací soud totiž přehlédl, že jestliže stanovy společnosti určují, že

oznámení o konání valné hromady musí být uveřejněno v Obchodním věstníku nebo v jiné celostátně distribuované periodické tiskovině, tj. dává společnosti bez jakéhokoli omezení na výběr z těchto dvou způsobů, znamená to, že akcionář bude muset sledovat jak Obchodní věstník, tak všechny periodicky distribuované celostátní tiskoviny, takže odvolacím soudem vyčíslené náklady a rovněž časová náročnost takového sledování se sčítají.

Pro další dovolatelem předestřené právní otázky Nejvyšší soud přípustnost dovolání neshledal. Námitkou dovolatele o nedostatecích skutkového zjištění v projednávané věci se Nejvyšší soud - za situace, kdy přípustnost dovolání byla založena podle ustanovení § 239 odst. 2 o. s. ř. - zabývat nemohl. Námitku dovolatele týkající se nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti rozsudku odvolacího soudu nepovažuje dovolací soud za důvodnou. Závěr odvolacího soudu ohledně skutkových zjištění o kompletnosti účetní závěrky, kterou měli akcionáři k dispozici a důkazním břemenu dovolatele je jasný a srozumitelný; správností skutkových zjištění, jak shora uvedeno, se dovolací soud zabývat nemohl.

Podle ustanovení § 200e odst. 1 a 3 ve vazbě na ustanovení § 9 od st. 4 písm. j) o. s. ř. se ve věcech vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady rozhoduje usnesením. Rozhodnutí soudu prvního stupně i odvolacího soudu má proto povahu usnesení, i když tak není označeno a proto také dovolací soud rozhodl ve věci usnesením. Uvedený nedostatek označení však není takovou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí věci, ani jím účastníkům řízení nebyla odňata možnost jednat před soudem ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. f) o.s. ř. a nezakládá ani jiný z důvodů zmatečnosti podle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř.

Protože právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, není správné, Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), rozsudek odvolacího soudu a spolu s ním ze stejných důvodů i rozsudek soudu prvního stupně podle § 243b odst. 1, části věty za středníkem a odst. 2, věty druhé, o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, věta první, o. s. ř.).

V dalším řízení se budou oba soudy zabývat též tvrzením společnosti o zneužití práva navrhovatelem, neboť touto námitkou se Nejvyšší soud zabývat nemohl, když na ní nebylo založeno napadené rozhodnutí.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada](#)
- [Směnečný a šekový platební rozkaz, prominutí zmeškání lhůty \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o dílo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Veřejné zakázky](#)
- [Výklad právních předpisů, přepravní smlouva](#)
- [Smluvní pokuta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)